

15/09/2022

Πανηγυρικός Εσπερινός και Ενθρόνιση νέου Ηγουμένου στην Ι. Μ. Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου

/ [Ιερές Μονές](#)

Με μοναστική κατάνυξη και μεγαλοπρέπεια ξεκίνησαν και φέτος οι εορταστικές εκδηλώσεις με αφορμή την Πανήγυρη της **Ιεράς Μονής του Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου** που βρίσκεται στην **Πύλη Τρικάλων**.

Στις φετινές Θρησκευτικές εκδηλώσεις της Μονής, παρευρέθηκαν, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος **κ. Γεώργιος** και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνος** για να λαμπρύνουν με την παρουσία τους την Ιερά Πανήγυρη της Μονής, αλλά και να συμμετάσχουν στην χαρά της Ιεράς Μητροπόλεως με την ενθρόνιση του νέου Καθηγουμένου της Ιεράς Μονής Πανοσιολογιώτατου Αρχιμανδρίτου Βησσαρίωνος Δουσικιώτου.

Χθες το απόγευμα κατά την ακολουθία του Πανηγυρικού Εσπερινού χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, και συγχοροστάτησαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος και ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος, πλαισιωμένοι από ιερείς της Μητροπόλεως, αλλά και από πλήθος προσκυνητών που επισκέφτηκαν την Ιερά Μονή για να λάβουν την ευλογία του Πολιούχου Αγίου.

Η ενθρόνιση του νέου Ηγουμένου της Ι. Μ. Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου

Προ της απολύσεως του Εσπερινού μέσα σε κλίμα συγκίνησης και χαράς ο Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος προχείρισε κι ενθρόνισε τον Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη Βησσαρίωνα σε Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Βησσαρίωνος Δουσίκου, ο οποίος εξελέγη από την αδελφότητα την 10^η Σεπτεμβρίου 2022.

Στην ομιλία του ο **Γέροντας Βησσαρίων** ευχαρίστησε τον Τριαδικό Θεό, τον προστάτη της Ιεράς Μονής Άγιο Βησσαρίωνα, τον σεβασμιώτατο **κ. Χρυσόστομο** για την εμπιστοσύνη, την πνευματική καθοδήγηση, τη συμπαράσταση και την πατρική του αγάπη, τους σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος **κ. Γεώργιο** και Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνο** για την

ευλογητή παρουσία τους στην πανήγυρη της Ιεράς Μονής, τους ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως, τον λαό της περιοχής που με προθυμία και ζήλο στηρίζει τη Μονή,

της **Μονής**
ουθήσει ο

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης **κ. Χρυσόστομος** στη δική του προσφώνηση ανέφερε:

«Πανοσιολογιώτατε Καθηγούμενε τῆς Ἱερᾶς καὶ θεοφρουρήτου ταύτης Μονῆς πάτερ Βησσαρίων. Ὁ Χριστός ὡς σαρκωμένη Ἐκκλησία, ἔνωση δηλαδή Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, Ἀκτίστου καὶ κτιστοῦ, παρατείνεται μέσα στοὺς αἰῶνες τῆς ἀνθρώπινης ἱστορίας ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀποτέλεσμα τῆς συνέργειας τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ Παράκλητο Πνεῦμα εἶναι καὶ ἡ διαδοχὴ τῶν ἀνθρώπων στὶς θέσεις ἐπισκοπῆς καὶ διαποίμανσης. Ἔτσι σὲ μιὰν ἀδιάκοπη ἱστορικὴ συνέχεια ὁ κάθε ποιμένας ἐνώνεται διὰ τῶν προκατόχων του μὲ τοὺς Ἀποστόλους καὶ διαδοχικὰ μὲ τὸν Χριστό, τὸν Μέγα Ἀρχιερέα, τὸν ποιμένα τῶν ποιμένων καὶ ἡγούμενο πάντων, ὁ ὁποῖος «ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως» ἔγινε ἄνθρωπος καὶ ἐχρημάτισε Ἀρχιερεὺς ὄλων ἡμῶν, πρωτεύων ἐν πᾶσι καὶ ἀφοῦ παρέδωσε τὰ πάντα σὲ ἐμᾶς καλώντας μας σὲ συνεστίαση πνευματικὴ, καθιστώντας μας κοινωνοὺς θείας δόξης καὶ μετόχους τῆς Θεότητος.

Σήμερα, ἐδῶ, στὴν Ἱστορικὴ αὐτὴ Μονή, διὰ τῆς παρουσίας τοῦ Ἐπισκόπου καὶ τῆς ἐνθρονίσεώς σας ἐπικυρώνεται καὶ πραγματώνεται ἡ διὰ ψήφου ἐκλογή σας ἀπὸ τὸ Σῶμα τῆς ἀδελφότητος τῆς Μονῆς στὸ ἡγουμενικὸ ἀξίωμα. Ἡ πρὸς Κύριον ἐκδημία τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ ἀνακαινιστοῦ τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τοῦ ἀγιωτάτου αὐτοῦ ἀνδρὸς ποὺ ἀγωνίσθηκε ἐργαζόμενος πολυσχιδῶς στὸν Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰγνατίου Πούτου, κατέστησε τὸ πηδάλιο τῆς Μονῆς κενὸ καὶ χρῆζον οἰακοστρόφου. Οἱ ἀδελφοί λοιπὸν τῆς Μονῆς κατόπιν προσευχῆς καὶ ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως ἐξέλεξαν ἐσᾶς ὡς νέον ποιμένα καὶ καθηγούμενο τῆς Μονῆς τῆς ὁποίας σήμερα σᾶς παραδίδω τὴν πηδαλιουχία.

Τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἀναλαμβάνετε εἶναι μεγάλο καὶ βαρυσήμαντο. Οἱ μορφές καὶ ἡ δράση τῶν προκατόχων σας ἀναβιβάζει τὸν πήχη ὑψηλὰ καὶ σᾶς καθιστᾷ διάδοχο τῶν κόπων καὶ τῶν πόνων τοῦ Κτήτορος καὶ ἐφόρου τῆς Μονῆς αὐτῆς, τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ τοῦ ἀγίου γέροντος Ἰγνατίου, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὑποδειγματικὸς κληρικός καὶ ποιμένας, μὲ ἀγιότητα βίου (ποὺ σημειώθηκε ἀπὸ τὸ εὐκαμπτο καὶ χαρίεν λείψανό του), μὲ βαθιὰ ὀρθόδοξο ἐκκλησιολογικὸ φρόνημα, ὅπως ἀπέδειξε ἡ τιμὴ καὶ ὁ σεβασμὸς ποὺ ἀπέδιδε στὸν ἐκάστοτε Ἐπίσκοπό του καὶ μιὰ πληθώρα ἀρετῶν καὶ κατορθωμάτων, τὰ ὁποῖα καλῶς γνωρίζουν ὅλοι ὅσοι ἔζησαν κοντὰ του.

Ἡ ἀδελφότητα ἀναγνώρισε στο πρόσωπό σας τὸν ἐπὶ σειρὰ δεκαετιῶν στενὸ συνεργάτη τοῦ Μακαριστοῦ Γέροντος Ἰγνατίου, τὸν σωστὸ ὑποτακτικὸ, τὸν φιλότιμο, τὸν θυσιαστικὸ, τὸν ἀγωνιστὴ, τὸν κοινωνὸ τῶν κόπων καὶ τοῦ καμάτου

τῆς ἀνακαινίσεως τῆς Μονῆς καὶ τῆς συστάσεως τῆς ἀδελφότητος. Τυχάνετε ὁ ἀρχαιότερος τῶν πατέρων καὶ ἀναβιβάζεσθε ἀπὸ τὴν θέση τοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ ψήφοις κανονικαῖς στὸ ἡγουμενικὸ ἀξίωμα τοῦ πατρὸς καὶ τὰ γέρα φέροντος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, κατὰ τὴν ἀποστολικὴν προτροπὴν «οἱ καλῶς προεστῶτες πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν».

Στὴν ψῆφο τῶν πατέρων ἐγκρύπτεται ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀγάπη τους πρὸς τὸ πρόσωπόν σας, γεγονός που βαραίνει τοὺς ὤμους σας μὲ τὸ βάρος τῶν ψυχῶν τους, ὅπως βεβαιώνει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος στὸν λόγο του πρὸς τὸν ποιμένα γράφοντας «ὅσο ὁ Γέροντας βλέπει τὴν μεγάλη ἀφοσίωση τῶν ὑποτακτικῶν του καὶ τῶν ξένων πρὸς τὸ πρόσωπό του, τόσο περισσότερο ὀφείλει τότε νὰ προσέχει στὸ κάθε τι ποὺ πράττει καὶ λέγει. Διότι ἀντιλαμβάνεται πῶς ὅλοι ἀποβλέπουν σ' αὐτὸν σὰν σὲ «ἀρχέτυπον εἰκόνα» καὶ τὰ λόγια του καὶ τὶς πράξεις του τὰ θεωροῦν κανόνα καὶ νόμο γιὰ τὴν ζωὴ τους».

Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ θέλω σήμερα, ἀγαπητέ μου ἅγιε Καθηγούμενε, νὰ βαρύνω τὸν λόγο μου ἐμπνευσμένος καὶ παρακινούμενος ἀπὸ τὸν Κτίτορα τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, τὸν Ἅγιο Βησσαρίωνα, τοῦ ὁποῦ το ὄνομα φέρετε καὶ ἐσεῖς. Χρησιμοποίησα τὴν λέξη παρακινούμενος ὄχι ὡς ἔτυχε ἀλλ' ἐπὶ σκοπόν. Διότι ὅπως ἀσφαλῶς θὰ γνωρίζετε στὴν διαθήκη του πρὸς τοὺς διαδόχους μου Μητροπολίτας ὁ Ἅγιος μοῦ ζητᾷ προσωπικὰ νὰ σεβαστῶ τοὺς κόπους καὶ τοὺς πόνους ποὺ κατέβαλε γιὰ τὴν δημιουργία αὐτῆς τῆς Μονῆς καὶ νὰ φροντίσω γιὰ αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα της ποὺ εἶναι τέκνα μου: «στήριξον τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ σά. Ὑφάπλωσον αὐτὰ τῆ σῆ θεόθεν δοθείση θεία σκέπη... διὰ νουθειῶν, εὐκαίρως ἀκαίρως. Ὡς οἷα πατήρ τε καὶ ποιμὴν φιλοστοργότατος». Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ σήμερα δὲν θὰ μιλήσω ἐκ τῶν ἰδίων ἀλλ' ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος λόγων, ὅπως διασώζονται στὶς διαθήκες καὶ τὰ λοιπὰ κείμενά του, καθιστώντας τον, παρόντα καὶ ὁμιλοῦντα στὴν πολὺ σημαντικὴ καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ ἡμέρα γιὰ τὴν Μονή.

Τὸ ἀξίωμα στὸ ὁποῖο ἀνέρχεσθε, πάτερ Βησσαρίων, δὲν εἶναι δεκτικὸ ἢ ἱκανοποιητικὸ φιλαρχίας καὶ φιλοδοξίας, ἀλλὰ εἶναι διακονία ὑψιστης ἀγάπης καὶ ἕως Σταυροῦ ἀνάβαση. «Κανέννας νὰ μὴν φιλοδοξεῖ ἢ νὰ ἔχει φιλαρχία», τονίζει ὁ Ἅγιος· «ὀλέθριον τὸ πάθος. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἔτσι χαρακτήρισε τοὺς ἐθνικοὺς ὄχι τοὺς ἀποστόλους Του. Σὲ ἐκείνους εἶπε: ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἕσχατος καὶ πάντων διάκονος. Καὶ ὅταν ἔνιπτε τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν ἔλεγε: καταλάβετε τί ἔκανα σὲ ἐσᾶς; σᾶς ἔδωσα ὑπόδειγμα, ὥστε αὐτὸ ποὺ κάνω ἐγώ, καὶ ἐσεῖς ὅμοια νὰ πράττετε». Καὶ ὀνομάζει ὁ Ἅγιος Βησσαρίων τὴν πράξη αὐτὴ ἔργο ὑπερβολικὰ ἀντίθετο τῆς φιλοδοξίας καὶ φιλαρχίας: «Ὅρατε μηχανὴν ὑπερβολικὴν ἀντίτυπον καὶ ἀντίθετον φιλοδοξίας καὶ φιλαρχίας».

Ἡ ταπείνωση ποὺ γεννᾷ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὸν πλησίον εἶναι ὁ μόνος

τρόπος νὰ ὑπουργηθεῖ τὸ μέγιστο αὐτὸ μυστήριον τῆς πνευματικῆς πατρότητος. Ὅσο ἐνάρετος καὶ ἀγωνιστὴς ἂν εἶναι κανεὶς, ἂν δὲν ἔχει αὐτὴ τὴν ἀγαπητικὴν συγκατάβαση δὲν θὰ ἀξιωθεῖ τῆς σωτηρίας: «Μηδεὶς νομιζέτω πλήθει πολλῶν σωθῆναι ἀρετῶν ἀγάπης χωρὶς· ἀδύνατον τοῦτο», γράφει ὁ Ἅγιος καὶ προσθέτει: «Ὁ Θεὸς ποὺ εἶναι ἡ αὐτοαγάπη δι' αὐτῆς ἔστειλε τὸν μονογενῆ Υἱὸν Του νὰ γεννηθεῖ ἀπὸ γυναῖκα... καὶ νὰ λογισθῆ ὡς καταραμένος πάνω στὸν Σταυρό... γιὰ νὰ μᾶς ἐξαγοράσει ἀπὸ τὴν κατάρα τῆς ἁμαρτίας». Αὐτὴ ἡ πράξις τοῦ Σταυροῦ εἶναι ποὺ πρέπει νὰ δείχνει τὸν δρόμον στὸν ποιμένα ποὺ θέλει νὰ ἐξαγοράσει τὸ ποίμνιόν του ἀπὸ τὴν ἁμαρτία.

«Ὁ πρῶτος θὰ πρέπει νὰ ἀνέχεται τὶς ἀδυναμίες τοῦ κατωτέρου· ὅσα ἄκαιρα εἰπωθοῦν ἢ καὶ βίαια, αὐτὸς ὀφείλει νὰ τὰ ἀνεχθεῖ ὡς ἀσθένεια τοῦ μικροτέρου. Ὅφειλομεν γὰρ ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν». Ὅταν λοιπὸν θὰ βρεθεῖτε ἀντιμέτωπος μὲ τὰ πάθη καὶ τὶς ἀδυναμίες, τὰ ἀσθενήματα τῶν πατέρων νὰ μὴν εἴστε καταδικαστικός, αὐστηρὸς καὶ ἀπότομος, ἀλλὰ πρᾶος καὶ συγκαταβατικός, γλυκὺς, διδακτικὸς καὶ ὑπομονετικός. Νὰ μὴν «στιβάζετε πάνω στὴν φωτιὰ τοῦ θυμώδους τὰ ξύλα τῶν σκληρῶν λόγων καὶ πρακτικῶν, ἀλλὰ μὲ ἰλαρότητα καὶ μειλίχια, μὲ πραότητα νὰ διορθώνετε, νὰ ὑπενθυμίζετε τὶς γραφῆς πρὸς παραδειγματισμὸν, σὰν ἀπόστολος Χριστοῦ, σὰν οἰκονόμος Θεοῦ» ἐνθυμούμενος τὸ «τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ» ὅπως παρακινεῖ ὁ Κτίτωρ Ἅγιος.

Ἔτσι ἡ λογικὴ τῆς ἀγάπης θὰ πρυτανεύει στὸ Κοινόβιο καὶ θὰ ἐφαρμόζετε τὴν κτιτορικὴν προτροπὴν «ἔστωσαν ἅπαντες πρὸς ἀλλήλους συνημμένοι ἐν ἀγάπῃ τε καὶ ἀληθείᾳ ὡς μία ψυχὴ ἐν πολλοῖς σώμασι», σὰν μία ψυχὴ σὲ πολλὰ σώματα !

Τὸ παράδειμά σας θὰ εἶναι αὐτὸ ποὺ θὰ ἐμπνέει περισσότερο ἀπὸ τὰ λόγια σας «διδάσκαλος τοῖς ἄλλοις ὁ τρόπος γινέσθω καὶ πραττέσθω».

Ὅλα αὐτά, ὡστόσο, δὲν σημαίνουν τὴν νωθρὴν καὶ ράθυμην ἀντιμετώπιση τῆς διαποίμανσης τῶν μοναχῶν ἢ τὴν παραίτηση ἀπὸ τὸν ἔλεγχον. Μὲ κάθε ἐπιμέλεια καὶ φόβον Θεοῦ θὰ πρέπει νὰ ἐντοπίζετε καὶ νὰ ἐλέγχετε εὐκαίρως ἀκαίρως τὰ πταίσματα, διότι ὁ Ἅγιος Βησαρίων διαβεβαιώνει ὅτι «αὐτὸς ποὺ θὰ παρασιωπήσει τὰ πταίσματα τῶν ὑποτακτικῶν του θὰ κατακριθεῖ σὰν νὰ τὰ ἔπραξε αὐτός». Σᾶς καλεῖ ὁ Ἅγιος σὲ ἐγρήγορηση καὶ νήψη «ὅπως ἀρμόζει σὲ κοινὸ προστάτη καὶ διδάσκαλο τῆς Μονῆς». Ζητᾶ ἀπὸ ἐσᾶς «νὰ ἐρευνᾶτε καὶ νὰ μαθαίνετε λεπτομερῶς τὴν πολιτείαν τοῦ κάθε μοναχοῦ ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ἐργασία μέχρι καὶ τὰ διακονήματα. Καὶ σὲ ὅσους ἀγωνίζονται μὲ φιλότιμον καλῶς, νὰ τοὺς ἐμψυχώνετε γιὰ τὴν πρόοδόν τους, ὅσους δὲ εἶναι νωθοὶ καὶ ράθυμοι, νὰ τοὺς ἐπιτιμᾶτε μὲ λόγους ποὺ πρέπει νὰ τοὺς παρακινεῖτε σὲ ἔργα σωτηρίας, νὰ τοὺς ὑπενθυμίζετε τὴν ἀπειλὴν τῆς κολάσεως, ἐνίοτε μὲ σκληρότητα,

κυρίως ὅμως μὲ νουθεσίες ποὺ θὰ τοὺς διεγείρουν σὲ ἐργασία πνευματική».

Ὁ Ἅγιος ὀρίζει καὶ τὴν σχέσηη σας μὲ τὸν ἐκάστοτε Ἐπίσκοπο, μίαν στάση τὴν ὁποία ἐκ τῶν πραγμάτων ἐφήρμοσε ἀρίστως ὁ προκάτοχός σας. Ἀναφέρει σχετικῶς στὸ «Βεβαιωτικὸν καὶ Διατακτικὸν Γράμμα» του: «Τὸν δὲ κατὰ καιροὺς ἀρχιερατεύοντα τοῦ τόπου, ὑποταττέσθωσαν οἱ τῆς Μονῆς μοναχοί, ὡς οἷα ποιμένα τε καὶ διδάσκαλον, καὶ κοινὸν πάντων πατέρα ὑπὸ Θεοῦ προκεχειρισμένον, εἰς τὸ κατάρχειν καὶ καταρτίζειν πάντα τὰ ὑπὸ τὴν αὐτοῦ ἐπαρχίαν μοναστήρια». Ζητᾷ δὲ ὁ Ἅγιος κάτι ποὺ καὶ ἐγὼ ζητῶ ἀπὸ ὅλους σας πέραν τῆς προσήκουσας τιμῆς καὶ εὐλάβειας ποὺ ἀπολαμβάνω ἀπὸ ἐσᾶς, «τὸ διηνεκὲς καὶ παρρησιῶδες μνημόσυνον», τὴν ἀσταμάτητη προσευχή σας γιὰ τὸ πρόσωπό μου καὶ τὴν βαριὰ διακονία τῆς διαποιμάνσεως τῆς Θεοσώστου αὐτῆς Μητροπόλεως, τὴν ὁποία ἔθεσε ἐπὶ τῶν ὤμων μου τὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Μὲ αὐτὴν τὴν θυσιαστικὴ ἀγάπη νὰ περιβάλετε, ἅγιε καθηγούμενε, τόσο τὴν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς τοῦ Δουσίκου ὅσο καὶ τὴν γυναικεία ἀδελφότητα τοῦ Κορπόβου, τὴν πνευματικὴ διακονία τῆς ὁποίας θὰ ἀναλάβετε στὸ ἐξῆς, μιμούμενος τὴν ἀναστροφή τοῦ Μακαριστοῦ Καθηγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Ἰγνατίου τὴν βιοτὴ καὶ τὸ παράδειγμα τοῦ ὁποίου γνωρίζετε ὅσο ἐλάχιστοι, ἀκολουθῶν τὶς προτροπὲς τοῦ Κτίτορος Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ τῆς ἐμῆς ἐλαχιστότητος, ὥστε νὰ φτάσουμε χαίροντες ὅλοι μαζὶ στὸν σκοπὸ καὶ τὸ τέλος τῆς ζωῆς μας τὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό, σὲ ἐκεῖνο τὸ Θεοποιὸ δεσποτικὸ Σῶμα, στὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν, τὴν Ἄνω Ἱερουσαλήμ, χαίροντες ἐν Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄξιος».

Μετά το πέρασ του Εσπερινού στον προαύλιο χώρο της Ιεράς Μονῆς, ἀκολούθησε **ἡ ακολουθία τῆς Αρτοκλασίας** ἀπὸ τοὺς τρεῖς Ιεράρχες, ἐνῶ ὁ σεβασμιώτατος **κ. Χρυσόστομος**, στὴν σύντομη προσλαλιά του, ἐξέφρασε τὴν ευγνωμοσύνη του στους Ἁγίους Ἀρχιερεῖς ποὺ ἦρθαν καὶ λάμπρυναν τὴν Πανήγυρη τῆς Ιεράς Μονῆς Δουσίκου καὶ συμμετείχαν με τὴν παρουσία τους στὴν Ενθρόνιση τοῦ νέου Ηγουμένου.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης καὶ Καλαμαριάς **κ. Ιουστίνος** με το μεστό του λόγο ἀνέλυσε χαρακτηριστικὲς στιγμὲς ἀπὸ τὸν βίο τοῦ Ἁγίου Βησσαρίωνος καὶ τα παραδείγματα ποὺ δίνει σήμερα ὁ Ἅγιος σε ὅλους τοὺς Ἕλληνες καὶ ὄχι μόνο.

Στον Εσπερινό και στην τελετή της Ενθρονίσεως παρέστησαν αντιπροσωπείες Μοναστικών Αδελφοτήτων απ' όλες τις Ιερές Μονές της Ιεράς Μητροπόλεως Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης, του Αγίου Όρους και αρκετές άλλων Μητροπόλεων και πλήθος φιλομόναχων πιστών.

Η ευχαριστιακή σύναξη ολοκληρώθηκε με τη παράθεση μοναστηριακής τράπεζας όπως ορίζει το Μοναστηριακό τυπικό κατά την οποία ο νέος Ηγούμενος δέχθηκε και τις ευχές κλήρου και λαού.

Περισσότερες φωτογραφίες μπορείτε να δείτε [εδώ](#)